

ΤΟ ΒΗΜΑ online

Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου 2010 Τελευταία Ενημέρωση: [10:30]

Εντυπη Έκδοση

Ολα στο φως για τα κόλπα με την Goldman Sachs το 2001

Ο Γ. Παπανδρέου έδωσε εντολή να ερευνηθούν οι συμφωνίες για τη μετατροπή ομολόγων από δολάρια και γεν σε ευρώ

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 2010

Ερευνα για όλες τις συμφωνίες που έγιναν στο παρελθόν για την επιμήκυνση του χρόνου εξυπηρέτησης του χρέους και άλλες πράξεις ανταλλαγής υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου (swap) με την Goldman Sachs θα κάνει η κυβέρνηση.

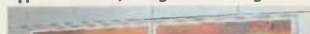
Χθες και μετά τα δημοσιεύματα που πυροδότησε το προχθεσινό πρωτοσέλιδο των «New York Times» ο πρωθυπουργός κ. Γ.

Παπανδρέου από τη Μόσχα επικοινωνήσε τηλεφωνικώς με τον κ. **Γ. Πατακωνσταντίνου** για την υπόθεση της Goldman Sachs και, όπως έγινε γνωστό, του είπε: «Εμείς δεν θέλουμε να κρύψουμε τίποτα, όλη η αλήθεια να βγει στο φως».

Όπως εξηγούσαν κυβερνητικοί, στόχος είναι να μη μείνουν «σκιές» σε θέματα που απασχολούν τον διεθνή Τύπο. Επίσης προσοχή δίδεται να μη θιγούν, εφόσον δεν υπάρχει κάτι μεμπτό, οι κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ της περιόδου της ένταξης της Ελλάδας στο ευρώ. Όπως είναι γνωστό, για τους «New York Times» αποτέλεσε «αποκάλυψη τώρα» μια συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης με την επενδυτική τράπεζα Goldman Sachs το 2001 για τη μετατροπή ομολόγων που είχε εκδώσει τότε το ελληνικό Δημόσιο από δολάρια και γεν σε ευρώ.

Όπως αποκαλύπτεται από τα στοιχεία, η συμφωνία αυτή, που χαρακτηρίστηκε «κόλπο» για τη μείωση του δημοσίου χρέους, ήταν η συνηθισμένη πρακτική της εποχής για τις ευρωπαϊκές χώρες που σε λίγους μήνες θα αντήλλασαν τα εθνικά τους νομίσματα σε ευρώ.

Αυτό που μένει αναπάντητο είναι με ποιους όρους (προμήθειες) έγιναν οι συμφωνίες ανταλλαγής υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου, τις οποίες θα πρέπει να εξοφλήσουν οι επόμενες γενιές,

αφού το συγκεκριμένο δάνειο των 10 δισ. ευρώ θα λήξει το 2037!

Η ιστορία ξεκίνησε ως εξής: Το 2001 και αφού η χώρα είχε εξασφαλίσει τη συμφωνία για την ένταξή της στην ΟΝΕ από το 1999 ξεκίνησε τη διαδικασία μετατροπής του δημοσίου χρέους σε ευρώ.

Μία από αυτές τις συμφωνίες ήταν η μετατροπή ομολόγων που είχαν εκδοθεί σε δολάρια και γεν στο ενιαίο νόμισμα.

Η κίνηση αυτή έγινε από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ) σε συνεννόηση με την Goldman Sachs.

Η συμφωνία προέβλεπε ότι η αμερικανική τράπεζα θα αντικαταστήσει τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου που είχαν εκδοθεί σε ξένο νόμισμα με ομόλογα σε ευρώ. Αυτά θα έληγαν το 2019.

Τότε η ισοτιμία ήταν 1 ευρώ = 0,85 δολάρια αλλά όλες οι προβλέψεις έδειχναν ότι μόλις κυκλοφορήσει το ενιαίο νόμισμα σε φυσική μορφή, τότε το αμερικανικό νόμισμα θα υποχωρήσει.

Ετσι η κίνηση για τη μετατροπή του χρέους έγινε με ισοτιμία 1 ευρώ = 1,30 δολάρια. Με τον τρόπο αυτόν το δημόσιο χρέος των 10 δισ. ευρώ μειώθηκε κατά 2,8 δισ. ευρώ.

Ερωτηθείς ο τότε υπουργός Οικονομίας κ. **Γιάννος Παπαντωνίου** για το ζήτημα που ανακινήθηκε από τον ξένο Τύπο δήλωσε: «Όταν το χρέος έχει ομόλογα με δυσανάλογα υψηλές δόσεις στη λήξη τους, για να εξομαλυνθεί η εξυπηρέτηση του χρέους ο Οργανισμός Δημοσίου Χρέους ανταλλάσσει, ανάλογα με τις τιμές και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, αυτά τα ομόλογα με κάποια που λήγουν αργότερα. Αυτό λέγεται *swap* και αποτελεί συνήθη πρακτική. Όλες οι χώρες της ευρωζώνης το έχουν χρησιμοποιήσει εκτενώς. Το συγκεκριμένο *swap* ήταν σε γνώση των κοινοτικών οργάνων. Έχει συζητηθεί στη Βουλή και υιοθετήθηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ. Το 2005 ο κ. **Γ. Αλογοσκούφης** επέκτεινε χρονικά την εξόφλησή του από το 2019 - όπως είχε αρχικά συμφωνηθεί- στο 2037».

Η πολιτική αυτή περιγραφόταν στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 2001, όπου αναφερόταν χαρακτηριστικά:

«Στόχος είναι η μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του χρέους με τη χρήση εξελιγμένων χρηματοοικονομικών προϊόντων όπως είναι τα

swaps επιτοκίων, οι ανταλλαγές επιμήκυνσης του χρέους (extantion swaps) κτλ.». Ανάλογη πρακτική ακολούθησαν και άλλες χώρες όπως η Ιταλία και η Ισπανία, που και αυτές εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν προβλήματα ελλειμμάτων και χρέους.

Αυτό που δεν έγινε γνωστό στην Ελλάδα είναι οι όροι που συμφωνήθηκαν για τις ανταλλαγές υποχρεώσεων όχι μόνο με την Goldman Sachs αλλά και με άλλες ξένες και ελληνικές τράπεζες που χρησιμοποίησαν τα «χρηματοοικονομικά εργαλεία» της εποχής για να διευκολύνουν την κυβέρνηση να συγκρατήσει τα ελλείμματα και να επιμηκύνει τον χρόνο πληρωμής του χρέους.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι πληρωμές τόκων δανείων που έληγαν και μεταφέρονταν στο μέλλον με την έκδοση νέων ομολόγων.

Για την ιστορία σημειώνουμε ότι το δημόσιο χρέος ανερχόταν σε 136 δισ. ευρώ και το 2009 ξεπέρασε τα 300 δισ. ευρώ!

Δικαιώματα είσπραξης μελλοντικών εσόδων

Τα χρόνια που ακολούθησαν την ένταξή μας στην ΟΝΕ το υπουργείο Οικονομίας προχώρησε ακόμη σε τιτλοποιήσεις μελλοντικών εσόδων για να προεισπράξει έσοδα που είχε ανάγκη για να συγκρατήσει τα ελλείμματα. Ήταν κι αυτό μια μορφή δανεισμού, που μείωνε όμως το έλλειμμα.

Από το 2001 και μετά εκχωρήθηκαν σε τράπεζες τα δικαιώματα είσπραξης μελλοντικών εσόδων του ΟΠΑΠ και τα επόμενα χρόνια του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, έσοδα από τα διόδια (Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας) και τα δικαιώματα της Ελλάδας από τη διέλευση αεροσκαφών από τον εθνικό εναέριο χώρο (Eurocontrol). Επίσης είχε σχεδιασθεί, αλλά δεν επιβεβαιώθηκε από τα στοιχεία, ότι ακόμη και τα έσοδα από εισιτήρια αρχαιολογικών χώρων είχαν προεισπραχθεί μέσω των τιτλοποιήσεων.

Google Ads

Χρηματιστήριο, Αγορές,

Οικονομία. Οι Τελευταίες Εξελίξεις σε Ελλάδα και Εξωτερικό.

www.euro2day.gr